

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh Papat

Kabukane Ramalan: Saka 11 September 2001 nganti marang
Undhang-Undhang Minggu sing wis cedhak ing Amérika Sarékat

Jeff Pippenger

2024-03-13

Wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu wiwit tanggal 11 September 2001 nganti tekan hukum Minggu ing Amerika Sarékat sing bakal enggal rawuh, iku minangka wektu kenabian nalika saben wahyu ing Sabdané Gusti Allah kasampurnakaké ing dina-dina wekasan.

Mulané kandhaa marang wong-wong mau, Mangkéné pangandikané Gusti Allah: Ingsun bakal ndadèkaké paribasan iki sirna, lan wong-wong mau ora bakal nggunakaké manèh iku dadi paribasan ing Israèl; nanging kandhanana marang wong-wong mau: Dina-dina iku wis cedhak, lan kaleksanané saben wahyu. Yehezkiel 12:23.

Ing garis iku, malaékat katelu rawuh maneh, lan kanthi mangkono, iku dipralambangaké déning rawuhipun malaékat katelu ing tanggal 22 Oktober 1844, nganti tekan pambrontakan taun 1863. Pambrontakan taun 1863 iku dipralambangaké déning pambrontakan kapisané Israèl kuna ing Kadesh, lan mulané dipralambangaké déning sajarah kabèh wiwit panyabrangan Segara Abang nganti tekan pambrontakan Kadesh kang kapisan. Pambrontakan Kadesh kang kapisan iku dados pralambang tumrap pambrontakan Kadesh kang kapindho, lan kanthi mangkono garis saka sedaé Harun nganti tekan pambrontakan Kadesh kang kapindho kaulang manèh ing garis panyegelan.

Bab iku kaulang maneh ing sajarahé para Millerit, wiwit taun 1840 nganti 1844, kang dilambangaké déning baptisané Kristus nganti tekan salib, kang uga makili sajarah wiwit salib nganti rajamé Stéfanus. Baris ing dhuwuré baris, saben nabi jaman kuna ngandika bab mangsa wektu iki luwih akèh tinimbang bab dina-dina nalika dhèwèké padha urip.

“Saben nabi kuna padha ngandika ora nganti sapira tumrap jamané dhéwé, nanging luwih tumrap jaman kita, saéngga pamedharé wangsit iku kagungan kakuwatan tumrap kita. ‘Saiki sakehé prakara iki kadadéan marang wong-wong mau kanggo dadi tuladha: lan iku katuliské kanggo pepéling kita, kang marang kita iki wekasaning jagad wis tumeka.’ 1 Korinta 10:11. ‘Dudu kanggo awaké dhéwé, nanging kanggo kita wong-wong mau padha ngladosi prakara-prakara, kang saiki wis kababar marang kowé déning wong-wong kang martakaké Injil marang kowé kanthi Roh Suci kang kautus mudhun saka swarga; prakara-prakara iku kang para malaékat kepéngin nyumêrèpi.’ 1 Pétrus 1:12....”

“Alkitab wis nglumpukaké lan ngiket dadi siji bandha-bandhané kanggo generasi pungkasan iki. Kabèh prastawa gedhé lan tumindak-tumindak khidmat ing sajarah Prajanjian Lawas wis, lan lagi, kaulang manèh ing pasamuwan ing dina-dina pungkasan

iki.” Selected Messages, buku 3, 338, 339.

“Generasi pungkasan” iku generasi pilihané Pétrus, yaiku wong satus patang puluh papat èwu, lan wong-wong mau kapilih wiwit 11 September 2001 nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal dumadi, nalika sawisé kuwi padha kaangkat minangka panji. “Kabèh,” dudu sawatara, nanging “kabèh prastawa gedhé lan tumindak-tumindak suci kang khidmat” saka Sabdaning Allah, “padha mbalèni awaké dhéwé” ana ing “generasi pungkasan” saka “gréja” ing “jaman akhir.” Ing garis panyegelan, kabèh kitab ing Alkitab padha patemon lan pungkasan.

“Ing kitab Wahyu kabèh kitab ing Kitab Suci padha ketemu lan rampung. Ing kéné ana panyampurnaning kitab Daniel. Sing siji iku sawijining ramalan; sing sijiné sawijining wahyu. Kitab sing wis disegel iku dudu Wahyu, nanging pérangan saka ramalané Daniel sing ana gegayutané karo dina-dina wekasan. Malaékat iku mrentah, ‘Nanging kowé, hé Daniel, tutupen tembung-tembung iku, lan segelen kitab iku, nganti tekan wekasaning jaman.’ Daniel 12:4.” Kisah Para Rasul, 585.

“bagean saka ramalan Daniel kang magepokan karo dina-dina wekasan,” kang wus kabukak segelé, yaiku wahyu-wahyu kang kaparingaké marang Daniel ana ing pinggiré loro kali gedhé ing tanah Sinear, yaiku Ulai lan Hiddekel. Wahyu-wahyu mau nglambangaké Daniel pasal wolu, ayat telulas lan patbelas, lan pasal sewelas ayat patang puluh nganti patang puluh lima. Wektu pemeteraiané wong satus patang puluh papat ewu iku yaiku sajarah nalika Kristus, minangka Imam Agung ing swarga, kanthi langgeng nyéglaké para pinilih saka generasi pungkasan menyang sajroning sesambungan kang dumadi saka ilahi lan manungsa. Ayat patang puluh saka Daniel sewelas nandhakaké sesambungan antarane naga, kéwan, lan nabi palsu, kang bebarengan saiki lagi nuntun jagad marang Armagedon, kaya kang kaawakaké déning sajarah sungu Republikanisme ing kéwan bumi kang mrentah minangka karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci sajrone sajarah ayat patang puluh. Ayat patang puluh uga nandhakaké pamisahan antarane wong wicaksana lan wong bodho kang netepaké sajarah sungu Protestanisme sajrone sajarah kang padha, wiwit taun 1798 nganti tekan angger-angger Minggu kang bakal enggal rawuh.

Kabèh “kitab-kitab ing Alkitab” “patemon lan mungkasi” ana ing kitab Wahyu, lan nalika padha patemon, kitab Wahyu “nyampurnakaké” kitab Daniel, lan tembung “nyampurnakaké” ateges nggawa marang kasampurnan. Ing wektu pamegelaan satus patang puluh papat èwu, kaya kang diwakili ing kitab Wahyu, wangsit-wangsit Daniel kang kabikak ing dina-dina wekasan digawa marang kasampurnan, nalika iku digathukaké bebarengan, larik demi larik, ing sandhuwuré garis sajarah kang diwakili ing pasal wolulas kitab Wahyu, kang diwiwiti déning swara ing ayat siji nganti telu, lan dipungkasi déning swara kapindho ing ayat papat.

Kasampurnaning wahyu kenabian kang dipratandhakaké déning Kali Hidékel ing kitab Daniel nggambaraké kasampurnaning paningal lahiriah para mungsuhé umating Allah, kang ngidak-idak papan suci lan bala. Kasampurnaning wahyu kenabian kang dipratandhakaké déning Kali Ulai ing kitab Daniel nggambaraké kasampurnaning paningal batiniahé Kristus

kang miyos ana ing satengahing umaté, nalika Panjenengané nggenepi prasetyaning prejanjian kanthi nyawijèkaké kaallahan lan kamanungsan marang generasi pungkasan kang kapilih.

Sajarah panyegelan kang mratelakaké pinunjul marang sungu Republik saka kéwan bumi, diwiwiti nalika kéwan bumi ngucapaké Patriot Act ing taun 2001, lan dipungkasi déning pangucap kang dilambangaké déning Alien and Sedition Acts taun 1798, kang ing Wahyu pasal telulas, digambaraké minangka kéwan bumi kang ngucap kaya naga. Alien and Sedition Acts taun 1798 iku nglambangaké pungkasaning sawijining garis kang diwiwiti déning pangucapé Declaration of Independence ing taun 1776. Ing tengahing mangsa sajarah kenabian iku, kéwan bumi ngucapaké Constitution dadi lumaku ing taun 1789.

Pangandika taun 1776 selaras karo pangandika babagan Patriot Act, lan Alien and Sedition Acts nggambarake undhang-undhang Minggu sing enggal rawuh ing Amerika Serikat. Ing satengahing sajarah iku kuduné ana pangandika liyane kang selaras karo taun 1789. Swara kapisan saka Wahyu wolulas, ayat siji nganti telu, kanthi cetha diidentifikasi rawuh nalika gedhong-gedhong agung ing Kutha New York dirubuhake. Swara kapindho ing ayat papat uga kanthi cetha diidentifikasi minangka undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh. Loro-loroné swara iku swara ilahi, amarga loro-loroné iku swarané malaekat kang bakal madhangi bumi kalawan kamulyané, kang déning Sister White diidentifikasi minangka malaekat kapisan saka Wahyu patbelas. Gusti Yesus iku malaekat kapisan, lan Panjenengané tansah nggambarake wekasaning sawijining prakara kanthi wiwitané, mula Panjenengané uga malaekat katelu, yaiku malaekat kang madhangi bumi kalawan kamulyané.

Malaékat kapisan ugi dipratélakakên wontên ing Wahyu pasal 10, minangka tumurun ing tanggal 11 Agustus 1840, mila dados pralambang tumuruning malaékat ing tanggal 11 September 2001. Sister White kanthi langsung nyatakakên bilih malaékat ingkang tumurun ing pasal 10 punika, “ora sanès pribadi kajawi Gusti Yesus Kristus piyambak.” Swanten kapisan lan kapindho wontên ing Wahyu 18 punika, inggih swantenipun Kristus. Sajarah punika dipralambangakên déning taun 1776, 1789, lan 1798, nalika kéwan bumi ngandika kaping tiga. Swantenipun Kristus ingkang ngandika ing antawisipun kalih swanten wontên ing Wahyu 18 punika, inggih nalika Panjenenganipun ngandika wontên ing Wahyu pasal 11.

Lan sawisé telung dina satengah, Roh kauripan saka Gusti Allah mlebu ing wong-wong mau, lan wong-wong mau padha ngadeg ing sikilé; lan wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang padha ndeleng wong-wong mau. Lan wong-wong mau padha krungu swara banter saka swarga ngandika marang wong-wong mau, Munggha mréné. Lan wong-wong mau munggha menyang swarga ana ing méga; lan mungsuh-mungsuhé padha ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:11, 12.

Ing wulan Juli 2023, ana swara saka swarga (swaraning Kristus) kang wiwit ngedegake maneh loro seksi sing wis dipatèni ana ing dalan-dalan déning naga ateis saka telenging jurang tanpa dhasar. Ing wektu iku, prakara-prakara kang gegayutan karo Konstitusi

Amérika Sarékat dadi sawijining pokok wulangan profetik, amarga ing swara sabanjuré, kang dilambangaké déning 1798, Konstitusi iku bakal ditumpes tuntas. Saben saka telung waymark, yaiku 1776, 1789, lan 1798, padha selaras karo telung swara ilahi kang ditandhai minangka 11 September 2001, Juli 2023, lan hukum Minggu kang bakal enggal rawuh.

Katelu langkah mau cocog karo telung langkah bilai katelu, sing dipralambangaké déning 11 September 2001, 7 Oktober 2023, lan undhang-undhang Minggu sing enggal bakal rawuh nalika kalasangka kapitu, yaiku Bilai katelu, ndadak teka ing sajroning jam “lindhu gedhé”. Ing taun 2023, transisi saka loro sungu kéwan bumi iku wiwit, kaya sing dipralambangaké déning impen rahasia Nebukadnésar. Impené Nebukadnésar ing pasal loro iku sawijining rahasia sing mung Gusti Allah piyambak sing bisa nyethakaké, lan Panjenengané nyethakaké marang wong-wong sing wis ngliwati pacoban kapisan sing dipralambangaké ing pasal siji kitab Daniel.

Dhanièl lan telu wong pinilih ing bab siji, kang wus ngliwati pacoban kapisan, iku para wong kang milih mangan panganan saka swarga lan nampik dhaharan Babil. Iku para wong kang dilambangaké déning Yohanes ing Wahyu bab sepuluh, kang njupuk kitab cilik mau saka tangané malaékat, kang ora liya iku Gusti Yésus Kristus piyambak, lan mangan pawarta kang kinandhut ana ing jeroné. Iku para wong kang kasebut ing Yohanes bab nem, kang milih mangan daging lan ngunjuk getih manna saka swarga, kang ditampik déning golongan sijiné, lan banjur padha mundur saka Kristus lan ora lumaku bebarengan karo Panjenengané manèh ing salawas-lawasé, ing bab NEM, ayat ENAM PULUH ENEM.

Ing garis iku Kristus lagi mulang ana ing Galiléa, kang tegesé “engsel” utawa “titik pangengenatan”. Ana ing kono Panjenengané maringaké piwulang bab manna swarga, kang kudu dipangan déning para muridé, kaya Yohanes wis mangan ana ing Wahyu pasal sepuluh, lan kaya Yéhezkièl wis mangan ana ing pasal telu, lan Yérémia wis mangan ana ing pasal limalas. Sajarah kang diwakili déning Yohanes ing Wahyu pasal sepuluh, nalika panjenengané mangan kitab cilik iku, nglambangaké sajarahé kaum Millerit wiwit taun 1840 nganti 1844, nanging kanthi luwih langsung nglambangaké mangsa pamegelan satus patang puluh papat èwu tinimbang sajarahé kaum Millerit. Bab iki katon cetha ana ing pasal mau lumantar pituduh-pituduh kang diparingaké marang Yohanes nalika dhèwèké didhawuhi mangan kitab cilik iku.

Lan aku marani malaékat mau, sarta kandha marang dhèwèké, “Wènèhana aku kitab cilik iku.” Panjenengané banjur ngandika marang aku, “Jupuken lan dhaharana nganti entèk; iku bakal ndadèkaké wetengmu pait, nanging ana ing tutukmu bakal legi kaya madu.” Wahyu 10:9.

Ing ayat punika, Yohanes sampun kabaraken rumiyin sadèrèngipun piyambakipun mundhut lan mangan kitab alit punika, pengalaman kados pundi ingkang badhé kaasilaken déning pekabaran ingkang dipanganipun. Para Millerit boten mangertos pengalaman pait-legi punika rumiyin sadèrèngipun panggenapan sajarahipun saking perlambang Yohanes tumrap garis sajarah kenabianipun piyambak. Nanging satus patang puluh papat èwu sampun

kabaraken rumiyin, lan dipréntah supados mangertos. Nalika Yohanes nggambaraken salah satunggaling sajarahing gerakan malaékat kapisan utawi sajarah malaékat katiga, pekabaran punika ngasilaken kalih golongan para panyembah, lajeng dipunpungkasi kanthi kuciwa ingkang pait. Nalika Yeremia mangan kitab alit punika, lajeng piyambakipun boten purun sesrawungan kaliyan “pasamuwanipun para panyendha.”

Aku ora lungguh ing pasamuwané para pangolok-olok lan ora bungah; aku lungguh piyambakan marga saka astanira; awit Paduka wus ngebaki aku kalawan nepsu. Yeremia 15:17.

Nalika Yézèkiel mangan kitab cilik iku, dhèwèké didhawuhi ngaturaké pesen mau marang para pambrontak saka kulawargané Israèl, sing ora gelem ngrungokaké.

Panjenengané banjur ngandika marang aku, “He, anaking manungsa, panganan apa sing koktemoni; panganan gulungan kitab iki, banjur lungaa lan kandhaa marang brayat Israel... Nanging brayat Israel ora bakal gelem ngrungokake kowe; awit wong-wong mau ora gelem ngrungokake Aku: sabab sakèhé brayat Israel iku padha ora duwe wirang lan atos atiné.” Ezekiel 3:1,7.

Nalika Kristus nyaosaké roti kaswargan, yaiku daging lan getihé, marang pasamuwan asalé ing Galiléa, golongan sing banjur mbalela ora lumaku manèh bebarengan karo Panjenengané; lan kasunyatan bilih prakara punika kalampahan ing bab ENEM, ayat ENAM PULUH ENEM, nedahaké bilih mangan punika minangka sing kapisan saka sawijining prosès pangujian telung undhak, kang diwiwiti kanthi tumedhaké malaékat. Pangujian kapindho punika nalika kaloro golongan dipratélakaké, manawa punika arupa béda antarané Ezekiel lan brayat Israèl sing atos atiné, utawa para prawan wicaksana lan para prawan bodho ing wiwitan lan pungkasan Adventisme, utawa Yeremia lan pasamuwan para panyendha, utawa déning Daniel lan telu wong pinilih mau ing mbandhingaké karo para wong wicaksana Babil ing bab loro kitab Daniel.

Ing runtutan Yohanes pasal nem, tekané ing Galiléa iku tanggal 11 September 2001. Pesen supaya mangan daging lan ngombé getih iku yaiku sajarah sing ing pungkasané nuntun marang angger-angger Minggu sing bakal enggal teka. “Kowé iku apa sing kokpangan,” kaya dene diwakili déning Daniel lan telung priya pinilih ing pasal siji, lan ing Yohanes nem, wong-wong sing milih mangan dagingé Kristus lan ngombé getihé Panjenengané, dadi gambar saka apa sing dipangané. Wong-wong mau dadi gambaré Kristus, déné golongan sijiné sing minger lan ora lumaku manèh bebarengan karo Kristus mratelakaké gambar kéwan iku. Golongan siji iku gambaré Sang Nitahaké, lan sijiné gambaré titah. Yohanes pasal nem nambahi tegesé “Galiléa” marang 11 September 2001, awit tegesé yaiku “engsel”, mangkono nandhani titik pambalikan kanggo para murid. Apa wong-wong mau bakal minger menyang panganan swarga utawa panganan Babil? Ing titik-titik pambalikan profetis iku Kristus mratelakaké pepadhang kanggo mangsa sabanjuré, kaya dene diwakili déning rawuhé mudhun Panjenengané ing taun 2001, nalika bumi dipadhangi déning kamulyan-Nya.

“Ana piwulang-piwulang kang kudu disinaoni saka sajarah jaman biyèn; lan kawigatèn katuntun marang prakara-prakara iki, supaya saben wong padha mangerti yèn Allah makarya miturut garis-garis kang padha saiki iki kaya dene Panjenengane tansah tumindak wiwit wiwitan. Astane katingal ana ing pakaryane lan ana ing antaraning bangsa-bangsa saiki, padha bae kaya wiwit Injil kapisan kawartakaké marang Adam ana ing Eden.

“Ana mangsa-mangsa kang dadi titik balik sajroning sajarah bangsa-bangsa lan pasamuwan. Ing pangayomaning Allah, nalika rupa-rupa krisis iki tumeka, pepadhang kang kanggo wektu iku diparingaké. Manawa ditampi, ana kemajuan rohani; manawa ditampik, banjur nuruné kaanan rohani lan karam ndhèrèk. Gusti lumantar Sabdané wis mbukak pakaryan Injil kang nyerang maju, kaya dene wis ditindakaké ing jaman biyèn, lan bakal katindakaké ing tembé, nganti tekan peperangan panutup, nalika agèn-agèn Iblis bakal nindakaké gerakan pungkasané kang nggumunaké.” Bible Echo, August 26, 1895.

Gusti Allah tansah makarya manut garis-garis sajarah kapungkur kang padha, lan Panjenengane ora naté owah. Ana “titik-titik pamalihan” (Galiléa), yaiku “krisis,” lan ing “titik-titik pamalihan” iku “pepadhang kanggo wektu iku diparingaké.” Pepadhang kanggo mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu diparingaké ing krisis kang diwiwiti tanggal 11 September 2001. Manawa pepadhang iku “ditampa, ana kemajuan kasukman; manawa ditampik, banjur nututi kamundhuran kasukman lan kacilakan kapal.” Pepadhang iku ngasilaké rong golongan wong nyembah. Pepadhang kang nututi titik pamalihan iku nglambangaké pekabaran kang ngasilaké rong golongan wong nyembah.

Daniel pasal loro nggambarake ujian kapindho, yaiku ujian kang ndherek sawisé ujian pangan ing pasal siji. Ing ayat siji pasal siji kitab Daniel, Yehuda lagi waé kasirnakaké déning Nebukadnezar, kang banjur dadi karajan kapisan ing ramalan Kitab Suci. Iku dadi titik balik ing sajarah bangsa-bangsa uga ing sajarah pasamuwan; iku sawijining krisis gedhé, lan pepadhang bab sawijining ujian pangan banjur diparingaké. Daniel lan telu kancané kang pinilih padha kasil lumantar ujian iku, lan banjur ing pasal loro, wong-wong mau manèh makili wong-wong kang kasil lumantar ujian kapindho. Ujian kapindho iku sawijining ujian ngenani sawijining prakara rahasia kang ora ana wong siji waé, malah Nebukadnezar dhéwé, sing ngerti.

Lambang saka pamriksan iku yaiku reca sajroning impèné Nebukadnésar. Iku sawijining pamriksan urip lan pati ngenani sawijining reca sing ora ana wong siji waé sing mangertèni. Reca iku nandhani karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci, lan ana ing Daniel pasal pitu lan wolu, karajan-karajan sing padha kaya ing Daniel loro iku dipratélakaké minangka kéwan-kéwan galak. Pamriksané Nebukadnésar iku pamriksané “reca kéwan-kéwan”, sing ing dina-dina wekasan dumadi sajroning mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu.

Ing dina-dina wekasan, pambentukan gambar kéwan iku dadi ujian gedhé tumrap umaté Allah, kang diwakili déning Daniel lan telu kancané sing setya. Iku ujian sing kudu padha

liwati sadurungé padha kacapaké nganggo meterai, mula iku dadi pekabaran pangacapan meterai-lan-pangudharan, kang salah siji ngasilaké golongan sing nampa meterainé Allah lan nggambarake citrané Allah, utawa golongan sing nampa meterainé kéwan, lan mulané nggambarake citrané kéwan. Ing Daniel pasal loro, pekabaran bab gambar kéwan iku kacap nganti tekan sajarah nalika iku dadi prakara urip lan pati. Gambaré Nebukadnésar wis dimangertèni kanthi bener déning para Millerit, nanging ing sajarah pangacapan meterai ana sawijining kayektèn kang rahasia, kang gegandhèngan karo gambaré Nebukadnésar, sing dibukak meterainé, nanging mung kanggo wong-wong sing wis nampani pekabaran sing kudu dipangan nalika titik balik iku tekan.

Panganan iku yaiku pekabaran udan pungkasan sing wiwit nalika malaékat saka Wahyu wolulas tumedhak, lan pekabaran udan pungkasan iku yaiku methodologi garis ing dhuwur garis. Tanpa mangan kayektèn iku, pekabaran rahasia babagan kabentuké gambaring kéwan galak iku ora bisa katon.

Ellen White “diparingi pitedah kanthi cetha, bilih patunging kéwan galak iku bakal kabentuk sadurungé mangsaning sih-rahmat katutup.” Pesen ngenani pambentukan patunging kéwan galak ing Daniel bab loro, nggambarake sawijining pambentukan patung sing mung bakal katon ing sajarah kang tumuli sawisé “titik balik”, nalika pepadhang banjur kaparingaké. Apa sing saiki dimangertèni bab patungé Nebukadnésar yaiku bilih patung iku ora mung nandhani papat karajan kapisan ing ramalan Kitab Suci, nanging uga nandhani sakabèhé wolung karajan, lan pangerten mau ngasilaké sawijining pambentukan anyar saka patung-kéwan galak.

Bebener iku nuduhaké yèn kéwan nomer wolu iku kalebu saka pitu mau, lan luwih cetha manèh nuduhaké yèn Amérika Sarékat, kang wiwitané mbentuk gambaré kéwan iku, lan sawisé kuwi meksa sakabèhé donya supaya nindakaké bab sing padha, bakal nduwèni sipat kenabian saka kéwan sing digawé gambaré iku. Gambar iku nyakup yèn dheweke iku nomer wolu, kang asalé saka pitu mau, lan ing sajarah telung swarané Kristus, iku nandhani titik balik tanggal 11 September 2001, swara taun 2023 kang nimbali balung-balung garing para seksi loro supaya ngadeg, lan swara saka panggilan metu saka Babul.

Swara taun 2023 iku swara kang ngenali rahasia patungé Nebukadnésar lan kapan patung iku ngandika.

11 September 2001 nggambarake periode kang diwiwiti ana ing kono, lan pungkasané ana ing 18 Juli 2020. Periode swara kapindho saka pasal sewelas nggambarake periode wiwit 18 Juli 2020 nganti tekan swara katelu ing hukum Minggu kang enggal rawuh. Periode kapindho kang diwiwiti ing 18 Juli 2020 nyakup tenger dalan tanggal 3 November 2020, lan tenger dalan tanggal 6 Januari 2021, nalika wong-wong kang wis matèni saksi loro mau wiwit bungah-bungah lan padha ngirim peparing, lan uga nyakup Juli 2023, nalika swara ing ara-ara samun wiwit muniaké pepènget saka kalasangka kapitu.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Ing sapinggiring bengawan Kebar, Yéhezekiel nyumurupi sapu angin puser katon teka saka lor, ‘méga gedhé, lan geni kang mbulet ing awaké dhéwé, lan pepadhang ana ing saubengé, lan saka ing tengahé kaya warna ambar.’ Sapérangan roda, padha silangan siji lan sijiné, digerakaké déning papat makhluk urip. Luhur ngungkuli kabèh iku ‘ana gambar dhampar, katoné kaya watu safir; lan ing ndhuwur gambar dhampar iku ana gambar kang katoné kaya manungsa ing sadhuwuré.’ ‘Lan ana katon ing antarané para kerub ana wujud tangané manungsa ana ing sangisoré swiwiné.’ Yéhezekiel 1:4, 26; 10:8. Roda-roda iku pangaturané ruwet banget, satemah nalika dipirsani sapisan kaya ana ing kahanan semrawut; nanging obahé selaras kanthi sampurna. Makhluk-makhluk swarga, kang ditopang lan dituntun déning tangan ing sangisoré swiwiné para kerub, padha nggerakaké roda-roda mau; ing sadhuwuré, ing dhampar safir, ana Panjenengané Kang Langgeng; lan ngubengi dhampar iku ana pelangi, pralambang sih-rahmat ilahi.”

“Kaya dene reruwet kang kaya rodha-rodha iku ana ing sangisoring pituduhing tangan kang ana ing sangisoring swiwi-swiwine kerubim, mangkono uga reroncening prastawa-prastawa manungsa kang ruwet iku ana ing sangisoring pangwasaning Allah. Ing satengahing pasulayan lan gegeripun para bangsa, Panjenengane kang lenggah ing sangingiling para kerubim isih nuntun lumakuning prakara-prakara ing bumi.

“Riwayaté bangsa-bangsa sing silih gumanti ngenggoni wektu lan papan sing wus diparengaké marang wong-wong mau, kanthi ora kasadharan dadi paseksi tumrap kayektèn kang déning wong-wong mau dhéwé ora dingertèni tegesé, ngandika marang kita. Marang saben bangsa lan marang saben wong ing jaman iki, Gusti Allah wus netepaké sawijining papan ana ing rancangan agung Panjenengané. Ing dina iki manungsa lan bangsa-bangsa lagi diukur nganggo unting-unting ing astané Panjenengané kang ora naté luput. Kabèh, lumantar pilihane dhéwé, lagi netepaké nasibé, lan Gusti Allah nguwasani samubarang kabèh kanggo kaleksanané ancas-ancas Panjenengané.

“Sejarah sing wis ditetepake dening AKU IKI sing agung ana ing Sabdané, nyawijèkaké pranala demi pranala ing ranté kenabian, wiwit saka kalanggengan ing jaman biyèn tumeka kalanggengan ing jaman kang bakal teka, mratelakaké marang kita ana ing ngendi kita saiki ana ing lumampahing jaman-jaman, lan apa kang bisa diarep-arep ing wektu kang bakal teka. Kabèh kang wis dinubuataké déning ramalan bab apa kang bakal kelakon, nganti tekan wektu saiki, wis kacathet ing kaca-kaca sejarah, lan kita bisa yakin manawa samubarang kang isih bakal kelakon bakal kaleksanan miturut urutan-urutane.” Education, 177, 178.